

jomheden paa, at det vægte Barn i Folge flere af Udvalgets Medlemmers Mening, burde have Ret til at bære Faderens Navn ligesaa godt som det ægte Barn, og have Arveret efter Fader og sødrene Brødre. Naar vi imidlertid ikke have taget disse store Spørgsmaal op til Forhandling og stillet dem frem her i Salen som Ændringsforslag, er det af forskjellige Grunde, for det Første den, at saadanne store Spørgsmaal efter Udvalgets Mening ikke egne sig til leilighedsvis at afgjøres ved et Lovforslag som det foreliggende, og for det Andet, at det ikke var praktisk at tage disse Spørgsmaal op nu, da vi saa næppe vilde faae nogen Lov særdis i denne Samling, og da der er uheldige Forhold til Stede paa det her omhandlede Omraade, og der trænges saa haardt til Forbedringer, som Tilfældet er, fandt man det urigtigt ved at stille saa store Fordringer, at de ikke kunde ventes opfyldte, at forhindre dette Lovforslags videre Gang og Tilendbringelse.

Seg skal efter disse forte Bemærkninger gaa over til at omtale de af Udvalget stillede Ændringsforslag. Ændringsforslagene under Nr. 1, 2 og 4 ere kun Redaktionsændringer. Ændringsforslaget under Nr. 5 gaar ud paa en Udvidelse af Lovforslagets § 2. Der blev under Lovforslagets første Behandling her i Thinget anket over, at denne Paragraf, som giver Moderen Ret til Erstatning fra Barnefaderen i Anledning af Barfælskerden, ikke giver hende den samme Ret til at faae dette Bidrag ind, som hun har i Folge § 4 til at inddrive Alimentationsbidrag. Ændringsforslaget under Nr. 5 raader Bod paa dette Forhold. Ændringsforslagene under Nr. 6, 7 og 8 ere en Udvidelse af Lovforslagets § 3, i det det i Lovforslaget bestemmes, at naar Faderen til et vægte Barn dør, kan der paa Forlangende ske Afsetning i Boet til det vægte Barns Underhold, men Lovforslaget stiller den Begrænsning, at den paagjældende Person ikke maa efterlade sig Enke eller ægte Børn. Udvalget har ligesom flere Medlemmer af Landstinget under Sagens Behandling der fundet, at en saadan Ret til at fordrø Afsetning af Barnefaderens Bo ikke bør være afhængig af, om han efterlader sig Enke eller ægte Børn. Dog var man paa det Rene med, at der burde tages et billigt Hensyn ogsaa til disse, at Enken og de ægte Børn have Krav, som staa i første Række, og som det vilde være urigtigt at sætte til Side for de vægte Børns Krav. Udvalget har derfor foreslaaet, at en saadan Afsetning kun kan finde Sted, naar Boet har en Værdi af mindst 5.000 Kr. Seg skal her indstøde den Bemærkning, at der fra Udvalgets Side til 3die Behandling vil

blive stillet Ændringsforslag, som vil gaa ud paa, at der kun kan fordrø Afsetning af det Beløb, som Boet eier ud over 5.000 Kr., thi ellers kunde man let komme til at øve en Uretfærdighed mod den, hvis Bo naaede de 5.000 Kr., medens der af dens Bo, som kun naaede dette Beløb f. Ex. paa 1 Kr. nær, ikke skulde svares Noget. Endvidere har man søgt at begrænse Afsetningen af Hensyn til, om Vedkommende efterlader sig ægte Børn eller Enke. For saa vidt Barnefaderen efterlader sig ægte Børn, foreslaar man, at det Bidrag, der skal afsettes, ikke maa overstige ægte Barns Arveløb, og naar han kun efterlader sig Enke, høist udgjøre $\frac{1}{4}$ af Boets Netto-Masse. Her er der jo imidlertid det at indvende, at ofte er det Tilfældet, at Enken bliver hensiddende i uskiftet Bo, og i saa Fald er der ikke Tale om Opgjørelse af Boet, og altsaa veed man ikke, hvilket Beløb Boet eier.

Der har Udvalget ikke ment at kunne komme det nærmere end til at bestemme, at forsaavidt Overenskomst ikke kan naas, bliver det af Dyrigheden at afgjøre i Henshold til de Regler, jeg nu har udviklet, om og hvor meget der skal afsettes til det vægte Barns fremtidige Underhold. Ændringsforslaget Nr. 9 er en ny § 4. Hvad der foreslaas i dette Ændringsforslag er slet ikke Andet end en Omskrivning og Forbedring af Lovforslagets § 4. Som det blev fremdraget ved 1ste Behandling her i Thinget, har denne § 4 flere Mangler. Der mangler saaledes en Bestemmelse om, at Barnemoderen skal kunne henvende sig til sin egen Opholdskommune for der igennem at faae Hjælp til at finde Barnefaderen eller hans Opholdskommune, og der er heller ikke givet Bestemmelse om, hvorledes Moderen har at forholde sig, naar Barnefaderen ikke kan siges at have nogen Opholdskommune her i Landet. Det kan jo godt træffe, der kan paavises Exempler paa, at Folk ikke have nogen Opholdskommune her, fordi de stadig rejse fra det ene Sted til det andet. Sidsste Udvalget f. Ex. have i Regelen ingen Opholdskommune, og naar en Mand ligger paa Hospitalet, har han i den Tid ingen Opholdskommune her i Landet. Der er saaledes i Lovforslagets § 4 store Huller, som Udvalget har søgt at udfylde med forskellige Bestemmelser. Hvis nu Ændringsforslaget Nr. 9 vedtages, saa vil Fremgangsmaaden være den, at naar det vægte Barns Moder ikke kan faae Alimentationsbidraget betalt, møder hun hos Kommunalbestyrelsen i den Kommune, hvor hun opholder sig, og Kommunalbestyrelsen der har saa den Pligt at træde hjælpende til, for at hun kan finde